

Forbavelse i højeste Grad og ogsaa yakte Forbavelse til anden Side. Det er den Udtalelse, at hvis vi udbetalte Landarbejderne deres Finanstoldskat, vilde det ikke nytte det mindste. Det er underligt at høre dette, naar vi mindes, hvorledes det ærede Medlem og hans Meningsfæller under Behandlingen af de direkte Skattelovforslag ogsaa i Fjor rasede mod os, som vovede at tage Spørgsmaalet om Ændringer i den direkte Beskatning op uden samtidig at tage Spørgsmaalet om Ændringer i Toldloven op. Det synes mig, at naar det ærede Medlem nu i disse Dage kan staa op og udtale sig, som han har gjort, maa der have været noget meget hult i de Angreb, det ærede Medlem og hans Partifæller fremsatte mod os, og som jeg hentydede til. Jeg tror, at det ærede Medlem har fuldkommen Ret, naar han siger, at Landarbejderne ikke forstaa Socialdemokratiets Velsignelser; thi naar man stiller sig paa den Maade, at man det ene Aar i høje Toner taler om et og det andet Aar gør det til slet ingen Ting, tror jeg, at vore Landarbejdere ere alt for fornuftige til at følge de Førere, der bære sig saaledes ad. Naar det ærede Medlem har omtalt den Ansættelse, som er bleven det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) til Del, saa skal jeg derom sige, at naar jeg har ønsket at faa det ærede Medlem for Saksjøbing til at indtræde som Medlem af Arbejdsraadet, har det været, fordi det var mig om at gøre at skaffe dette Raad en efter Forholdene og Raadets fremtidige Virksomhed saa god og fortræffelig Sammensætning som muligt, og da jeg vidste, at det ærede Medlem for Saksjøbing er en anerkendt dygtig Læge og tillige en Mand, der altid med stor Uegennyttighed, Iver og Nidkærlighed har taget sig af Smaafolk, fandt jeg, at han var saa at sige selvskreven til en af de Pladser i Arbejdsraadet, som Indenrigsministeriet disponerede over.

Det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (N. J. Jensen) omtalte et Spørgsmaal, som ganske vist til en vis Grad falder ind under Indenrigsministeriet. Da imidlertid Finansministeren allerede har givet en Fremstilling af dette Forhold, skal jeg ikke komme dybere ind derpaa, men kan dog ikke tilbageholde den Opfattelse, at det forekommer mig, at det ærede Medlem her, for at blive i et Billede, han vistnok brugte, er kommet noget længere ud, end han kunde bunde. Det samme synes mig at gælde det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds. Det ærede Medlem var i sine Udtalelser i Gaar Aftes meget mis-

fornøjet. Han klagede over, at han var bleven daarlig behandlet, han klagede over, at jeg havde rettet Angreb paa ham. Men det er dog virkelig fuldstændig at vende Sagen paa Hovedet; det er dog lige det omvendte, der har fundet Sted. Forholdet er jo dog det, at det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds har rettet et efter min Opfattelse ret nærgaaende Angreb paa Forretningsgangen i Ministerierne, derunder, efter hans Stilling som Øvrighedsperson, særlig de Ministerier, som jeg for Tiden staar i Spidsen for. Jeg har blot forsvaret Ministerierne og deres Embedsmænd mod det ærede Medlems Angreb. Jeg har fremstillet, hvorledes det kan hænde i enkelte Tilfælde, at en Sag bliver opholdt, fordi den hører under flere Ministeriers Omraade, og jeg har nævnt, hvorledes det i overmaade mange Tilfælde hænder, at en Sag bliver opholdt af de paagældende Kommunalbestyrelser, der ogsaa have med den at gøre. Og jeg har da taget, for at anskueliggøre dette, et enkelt Eksempel frem og taget netop en Sag, som efter sin Beskaffenhed maatte gennem en hel Række af Ministerier, og hvormed ogsaa en Kommunalbestyrelse havde at gøre. Det ærede Medlem syntes ikke rigtig at ville tro, at jeg havde taget denne Sag frem i Flæng, men det er dog saaledes alligevel. Det er nemlig gaaet saaledes til: Straks da Rigsdagen kom sammen, en af de første Dage, maaske allerede den 5te Oktober, men i alt Fald den 7de eller 8de, henvendte det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds sig til mig med en meget stærk Besværing over, at en Sag, der angik Stadfæstelse af en kommunal Vedtægt i Korsør, ikke var bleven færdig. Jeg maa indskyde den Bemærkning, at blandt den uhyre Mængde af Sager, som jeg har haft med at gøre i begge Ministerier i Løbet af dette Fjordingaar, havde jeg selvfølgelig ikke præsent, paa hvilket Standpunkt denne Sag stod. Jeg spurgte derfor det ærede Medlem, hvor længe den havde ligget i Ministeriet. Dertil svarede det ærede Medlem: Aa, den har ligget der fra Juletid. Jeg forhørte mig saa om denne Sag, jeg ønskede at se den, men der blev svaret, at den var ikke i Ministeriet, den var den 21de August sendt til Sorø Amt. En eller et Par Dage efter, at det ærede Medlem havde besvaret sig til mig, dukkede Sagen op fra Sorø Amt. Det undrede mig lidt dette, at det ærede Medlem kommer og besværer sig den ene Dag, og den næste kommer Sagen. Jeg saa saa foreløbig lidt derpaa og skal ikke nægte, at